

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 29286-01-21 ויילס נ' דוביצקי

תיק חיצוני:

תאריך: כ"א טבת תשפ"ד
02 ינואר 2024

לפני כבוד השופטת רונית אופיר

התובע: גיא-מייקל ויילס ת.ז. 204169718
ע"י ב"כ עוה"ד גיא צברי

נגד

הנתבע: אבי רועי דוביצקי ת.ז. 017350745
ע"י ב"כ עוה"ד תומר מ. ישראל

פסק דין

לפניי תביעה כספית על סך של 100,000 ₪ אשר הוגשה על ידי התובע, מר גיא-מייקל ויילס (להלן: "ויילס" או "התובע") כנגד הנתבע, מר אבי דוביצקי (להלן: "הנתבע" או "דוביצקי") בעילות של לשון הרע, הטרדה מינית ופגיעה בפרטיות.

א. רקע רלוונטי

1. התובע עוסק בהוראת הגידו במסגרת חוגים שונים ומלמד בין היתר ילדים.
2. ביסוד התביעה עומד פרסום בערוץ טלגרם המכונה "נתפסו על חס" (להלן: "ערוץ הטלגרם") במסגרתו פורסמו תמונות ופרטים של התובע וקישור לדף הפייסבוק שלו לצד הכיתוב: "נתניה גיא ויליס נתפס מתכתב עם קטינים הורים ששולחים את ילדיהם לשיעורי ג'ודו ובישול שימו לב קצרין נתניה עמק חפר" (להלן: "הפרסום הראשון").
3. לטענת התובע, הנתבע הוא שפרסם את הדברים וזאת בהמשך להתכתבות שניהל התובע אשר החלה דרך אפליקציית גריינדר (אפליקציה המהווה פלטפורמה להיכרות בין גברים הומוסקסואליים מבוססת מיקום) והמשיכה באמצעות אפליקציית הוואטסאפ. לטענת התובע, ההתכתבות נערכה למעשה עם הנתבע אשר התחזה לאחר. בתחילה לא חשף הנתבע את גילו ולאחר מכן הציג עצמו כקטין וזאת על מנת להפיל את התובע ברשתו ולהציגו כפדופיל. לטענת התובע חודשים לאחר שההתכתבות האמורה בין השניים פסקה כליל הוא גילה לתדהמתו כי פרטיו מפורסמים בערוץ הטלגרם לצד אזהרה להורים מפניו של התובע אשר עובד כמאמן ג'ודו המלמד בין היתר קטינים.
4. הפרסום שעמד בבסיס כתב התביעה הוא הפרסום הראשון. לטענת התובע פרסום זה גרם לפגיעה חמורה בשמו הטוב ובכבודו וכן פגע באופן חמור בפרטיותו ובצנעת הפרט השמורה

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 29286-01-21 ויילס נ' דוביצקי

תיק חיצוני:

לו ואף עלה כדי הטרדה מינית. על יסוד פרסום זה עתר התובע לפיצוי כספי בסך 100,000 ש"ח; לצד צו עשה, המורה לנתבע להסיר "כל פרסום קיים המייחס לתובע עבירות מין בכתב ופדופיליה בפרט וכל פרסום של מידע הפוגע בפרטיותו... בין אם פורסמו על ידי הנתבעת במישרין ובין אם באמצעות צדדים שלישיים", וכן להוציא צו מניעה "הקובע כי הנתבע לא יעשה עוד פרסומים המייחסים לתובע עבירות מין בכלל ופדופיליה בפרט ולא יפרסם כל מידע הפוגע בפרטיות התובע" (סעיף 31 לכתב התביעה). במסגרת זו ביקש התובע לקבוע כי הוראות הצו יחולו על הנתבע במישרין כמו גם על כל צד שלישי מטעמו או בשליחותו.

5. במסגרת תצהיריו וסיכומיו טען התובע לפרסומים נוספים אשר בוצעו על ידי הנתבע לאחר הגשת כתב התביעה:

א. פרסום מיום 9.2.2021 – במסגרתו פורסם שמו של התובע בקובץ נושא השם "מרשם פדופילים ארצי", אשר הופץ בערוץ הטלגרם "נתפסו על חס" (להלן: "**הפרסום השני**"). לטענת התובע, הנתבע הוא יוצר הקובץ והוא זה שהפיץ אותו.

ב. פרסום מיום 24.10.2021 – פרסום שנעשה בערוץ הטלגרם "נתפסו על חס" בו הועלה פרסום שיווקי של התובע כמאמן ג'ודו לצד פוסט בו נכתב: "רוצים מאמן אישי שמתכתב עם נערים בני 14? אתם יכולים לרשום אותם לחוג ג'ודו בקדימה בחסות שי הרשקו. גיא ויליס נתפס מתכתב עם קטין ורצה לדעת האם ילד בן 14 בתול. הוא ישמש דוגמא טובה לילדים שלכם" (להלן: "**הפרסום השלישי**").

6. הנתבע מכחיש את מעורבותו בפרסומים, אשר לטענתו לא נעשו על ידו. לטענתו, הוא אינו מכיר את התובע ואין לו כל ידיעה או קשר לפרסומים או לגורם שפרסם אותם. הוא מעולם לא התכתב עם התובע ואין הוא אינו אחראי לפרסום שנעשה בערוץ הטלגרם "נתפסו על חס" באפליקציית הטלגרם, שכן אינו מייסד הקבוצה או מנהלה והוא לא פרסם בה דבר בקשר לתובע. לטענת התובע, באי כוחו של התובע שמו להם למטרה לרדוף אותו ולהכפישו ותביעה זו הינה אחת משרשרת של תביעות אשר הוגשו על ידם כנגדו.

7. ביחס לפרסום השני והשלישי טען הנתבע כי מדובר בהרחבת חזית, שכן פרסומים אלו לא נזכרו בכתב התביעה. מכל מקום, גם ביחס לפרסומים אלו טען הנתבע כי אלו לא נעשו על ידו ואין לו כל קשר אליהם.

בית משפט השלום בבתי ים

ת"א 29286-01-21 ויילס נ' דוביצקי

תיק חיצוני:

8. כבר כאן אציין כי על אף שהטענה לפרסומים הנוספים הועלתה לאחר הגשת כתב התביעה, הרי שהצדדים התייחסו לפרסומים אלו במסגרת ההליך – הן במסגרת ראיותיהם, הן במסגרת החקירות וכן במסגרת סיכומיהם. בהתאם לא מצאתי כי מדובר בהרחבת חזית שאין להידרש לה והם ידונו לגופם.

9. עם הגשת התביעה הגיש התובע בקשה דחופה למתן צו איסור פרסום. בהחלטתי מיום 18.1.2021 הוצא צו איסור פרסום ארעי האוסר על פרסום פרטים מזוהים של התובע או כל פרט אחר הנוגע להליך. הצו הארעי נותר על כנו גם לאחר דיון שהתקיים בבקשה במעמד הצדדים ביום 10.2.2021 וזאת עד להחלטה אחרת (להלן: "צו איסור הפרסום").

10. במסגרת ההליך התקיימו שני דיוני קדם משפט וביום 12.7.2022 נערך דיון ההוכחות במסגרתו נשמעו ונחקרו בחקירה נגדית בעלי הדין ועדיהם. מטעם התובע העידו התובע, חגי ערמי, הוד צדקני, אריה הרשקוביץ ומר פז שוורץ. מטעם הנתבע העיד הנתבע בעצמו,

11. לשם השלמת התמונה אציין כי עובר לדיון ההוכחות הגיש התובע ביום 29.6.2022 בקשה לפי פקודת ביזיון בית משפט (בקשה מס' 31, להלן: "הבקשה לביזיון"). במסגרת הבקשה לביזיון נטען כי הנתבע אינו מציית לצו איסור הפרסום וכי הוא שלח גורמים מטעמו אשר הפיצו עלונים בין הורי חניכי התובע במתנ"ס בפרדסיה הכוללים חלק מנספחי כתב התביעה. לבקשה לביזיון צורף תצהירו של התובע. נוכח הסמיכות למועד ההוכחות קבעתי במסגרת החלטתי מיום 6.7.2022 כי הבקשה תידון במועד הדיון. בסופו של יום ונוכח בקשת התובע לזמן עדה נוספת, נדונה הבקשה לביזיון ביום 29.1.2023.

12. דיון ההוכחות תועד בדרך של הקלטה, וזאת במסגרת הפיילוט המתקיים במערכת בתי המשפט ובהתאם לסעיף 68א לחוק בתי המשפט. ההפניות יעשו לתמלול הדיון.

ב. דיון והכרעה

13. דרך הילוכנו במסגרת בירור הטענות והראיות תעבור בתחנות הביניים הבאות:

ראשית, יש לבחון האם הפרסומים מקימים עילת תביעה כנגד הנתבע. לשם כך נבחן את הפרסומים על מנת לקבוע באם מדובר בלשון הרע כהגדרתה בחוק.

לאחר מכן נעבור לבחון על יסוד הראיות שהונחו בפני האם פרסומים אלו נעשו על ידי הנתבע.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 29286-01-21 ויילס נ' דוביצקי

תיק חיצוני:

ככל שהפרסומים בוצעו על ידי הנתבע או משויכים אליו, יש לבחון את ההגנות השונות הקיימות בחוק, והאם הן עומדות לנתבע. לשם כך יש לבחון את ההתכתבות מושא התובענה אשר שימשה כבסיס לפרסומים.

ב.1. המסד המשפטי

14. לשון הרע בהתאם לסעיף 1 לחוק היא דבר שפרסומו עלול: "(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצידם; (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחדים לו; (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו במשלח ידו או במקצועו....".

מדובר במבחן אובייקטיבי, לפיו נדרש בית המשפט לבחון את הפרסום בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת. אין בוחנים את תחושותיו הסובייקטיביות של התובע, אלא כיצד החברה עלולה לקבל את הפרסום (ע"א 28/95 פדרמן נ' טרנר, פ"ד נו(1) 411, 420 (1995); כן ראו בע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו(2) 607 (2002); ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ, פ"ד נח(3) 558 (2004); א. שנהר דיני לשון הרע (תשנ"ז-1997), עמ' 109, להלן: "שנהר").

15. כאשר בית המשפט עוסק בפרשנות פרסום הנתען כי הוא מהווה 'לשון הרע' הוא בוחן את משמעותן של המילים בעיני האדם הרגיל, הקורא את הפרסום בהתאם לידע הכללי שלו וניסיונו (ע"א 723/74 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל בע"מ, פ"ד לא(2) 281, 300 (1977)).

16. החוק מאזן בתוכו ערכים שונים ומתנגשים וקובע את נקודות האיזון ביניהם. חופש הביטוי, חופש הביקורת וחופש המחאה עומדים אל מול זכותו של אדם לשם טוב. אין מדובר בזכויות מוחלטות ונקודת האיזון ביניהן משתנה ממקרה למקרה בהתאם לנסיבותיו.

17. ההתנגשות בין ערכים אלו ומציאת נקודות האיזון ביניהם עולה ביתר שאת בפרסומים הנעשים ברשתות החברתיות ובמרחב הוירטואלי. ביחס לפרסומים הפוגעים בשמו של אדם במדיות אלה נקבע בע"א 2855/20 פלונית נ' פלוני (6.10.2022) (להלן: "עניין פלונית") כי נוכח מאפייני המדיות אלה מאופיינים בחומרה יתרה. מדובר במדיות נגישות ובעלות תפוצה רחבה כאשר הפרסומים שנעשים בהן יכולים להתקבע במרחב הוירטואלי "לנצח". הפרסומים בהן נעשים בקלות יתרה ומבלי שהמפרסם כפוף לכללים כלשהם של אתיקה מקצועית עיתונאית, לחובה לקבלת תגובת מושא הפרסום או לביקורת של עורך או מוציא

בית משפט השלום בבתי ים

ת"א 29286-01-21 ויילס נ' דוביצקי

תיק חיצוני:

לאור (פסקה 7 לפסק דינה של השופטת וילנר). ויפיים דברים אלו גם לפרסומים מושא תביעה זו אשר נעשו כולם ברשתות החברתיות.

ב.2. האם הפרסומים מהווים לשון הרע

18. הפרסום הראשון הובא לידי התובע ביום 5.1.2021. כפי שנודע לו מפי מכריו, פורסם אודותיו בערוץ הטלגרם כי הוא מתכתב עם קטינים – לשון רבים – תוך אזהרת ציבור ההורים מלשלוח את ילדיהם לחוג בהדרכתו. הפרסום השלישי נעשה אף הוא בערוץ הטלגרם וגם בו נאמר כי התובע התכתב עם קטין תוך אזהרת ציבור ההורים.

19. לא יכולה להיות מחלוקת כי הפרסומים נעשו כאזהרה לציבור מפני התובע. הפרסומים נועדו להזהיר את ציבור ההורים מפני התובע, כמי שמתכתב עם קטינים. הפרסומים נועדו להשחיר את שמו של התובע תוך פגיעה במשלח ידו של התובע כמדריך ג'ודו לילדים. בכך הם מהווים לשון הרע בהתאם להגדרתה במסגרת סעיף 1(1) ו-1(3) לחוק איסור לשון הרע,

20. גם הפרסום השני, אשר נעשה על דרך הכללת שמו ופרטיו של התובע בקובץ נושא כותרת מרשם פדופילים" מהווה לשון הרע. הפרסום מייחס לתובע עבירת מין חמורה כנגד קטינים, וזאת על אף שהתובע מעולם לא הואשם וממילא לא הורשע בעבירה.

21. כך שהפרסומים מהווים לשון הרע כמובנה בחוק.

ב.3. האם הפרסומים בוצעו על ידי הנתבע או משוייכים אליו

22. לטענת התובע, לא יכול להיות ספק כי הנתבע הוא שעומד מאחורי הפרסומים. לטענת ההתכתבות נעשתה ממספר טלפון המשווייך לנתבע. הפרסום התבצע בערוץ טלגרם שהנתבע הוא יוצרו ומחברו. גם הפרסום הנוסף, אשר נעשה בקובץ בשם "רשימת פדופילים ארצי" נעשה על ידי הנתבע, שכן עורך ויוצר הקובץ הוא מר Roy Miller, שמו של הנתבע בשבע השנים האחרונות. כאמור, הנתבע מכחיש טענות אלו.

ב.3.א. האם ההתכתבות נעשתה ממספר הטלפון של הנתבע

23. לטענת התובע, מספר הטלפון משוייך לדוביצקי. כבר כאן אציין, כי התשובה לשאלה עובדתית זו אינה משליכה על זהות המפרסם. שכן, גם אם ההתכתבות בוצעה מטלפון המצוי בידי הנתבע הרי ששאלת זהות המפרסם עדיין נדרשת הוכחה.

24. מכל מקום, לא מצאתי כי התובע הרים את הנטל המוטל עליו והוכיח עובדה זו.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 29286-01-21 ויילס נ' דוביצקי

תיק חיצוני:

25. אקדים ואומר כי מצאתי שהתובע הוכיח את שיוכו של מספר הטלפון 055-96531685 לנתבע. זאת על יסוד עדותו של אריה הרשקוביץ אשר העיד כי התכתב עם הנתבע במספר טלפון זה ועל יסוד תעודת עובד ציבור של רס"ר הראל כוכבי – ממנה עולה כי הנתבע הצהיר כי התכתב עם הרשקוביץ ממספר הטלפון 055-9531685.

26. אך בזאת לא די. מספר הטלפון אינו מצויין בהתכתבות אשר צורפה כנספח 1 לתצהיר התובע (לעיל ולהלן: "ההתכתבות"), כך שלא ניתן לקבוע ממצא עובדתי ביחס למספר הטלפון שממנו נשלחו ההודעות על יסוד נספח 1 לתצהיר התובע בלבד.

27. ההתכתבות לא צורפה במסגרת חוות דעת או על ידי גורם מקצועי אחר. העדות היחידה הקושרת בין ההתכתבות למספר הטלפון המשוויך לנתבע היא עדות התובע, המהווה עדות יחידה של בעל דין על המשקל הראייתי הניתן לה. התובע לא הציג את מכשיר הטלפון ממנו בוצעה ההתכתבות, ולא ניתן היה לראות מהראיות שהוצגו על ידי את המספר המשוויך לשיחה. התובע טען בתחילה כי מכשיר הטלפון מצוי בידי המשטרה (עמ' 4 ש' 30). לאחר מכן טען כי ההתכתבות נמצאת במכשירו הישן (עמ' 16 ש' 31) ולאחר מכן טען כי הוא אינו תקין ומקולקל (עמ' 22 ש' 16). מכל מקום, מכשיר הטלפון לא הוצג. ההתכתבות גם לא הוצגה למומחה מטעמו של התובע. העובדה כי ההתכתבות נעשתה ממספר הטלפון הנטען היא תכלית ההוכחה. לשם כך יש להגיש את הראיה הטובה ביותר – להציג את ההתכתבות תוך שיוכה למספר הטלפון הנטען – בין אם בכתב ובין אם באמצעות הטלפון גופו. בשים לב לכך כי קיימת ראיה חיצונית, אובייקטיבית שהיא בבחינת הראיה הטובה ביותר, לא ניתן להסתפק בעדותו היחידה של התובע (וראו לעניין זה בי' קדמי, על הראיות חלק שני (מהדורה משולבת ומעודכנת תש"ע – 2009) (להלן: "קדמי"), בעמ' 669).

28. כך שלא מצאתי כי ניתן לקבוע כמצא עובדתי כי ההתכתבות נעשתה עם הנתבע.

29. ומכאן לשאלת זיקתו של הנתבע לפרסומים.

ב.3. ערוץ הטלגרם וקישורו לנתבע

30. אין מחלוקת כי הנתבע פועל לאיתור בגירים המתכתבים התכתבות מינית עם קטינים ומכנה את עצמו כ"צייד" (סעיפים 4 ו- 18 לתצהיר הנתבע). אין גם מחלוקת כי הנתבע פרסם אודות אנשים אחרים שנתפסו בהתכתבות עם קטינים בעמוד הפייסבוק שלו (סעיף 23 לתצהיר הנתבע). הליך זה אינו המסגרת לקבוע באם פועלו של הנתבע הוא חיובי, באשר הוא פועל להגן על קטינים; או שמא שלילי, שכן הנתבע פועל שלא במסגרת חוקית כלשהי, לא בהכוונת רשויות החקירה והאכיפה, ולמעשה מהווה רשות אחת מטעם עצמו: חוקרת,

בית משפט השלום בבתי ים

ת"א 29286-01-21 ויילס נ' דוביצקי

תיק חיצוני:

מעמידה לדין ושופטת בכיכר העיר ומבלי ליתן לנחקריו ונאשמי זכות להליך הוגן וראוי לשם הגנה על שמם הטוב.

31. הנתבע הכחיש את זיקתו לערוץ הטלגרם ולפרסומים מושא תביעה זו אשר פורסמו בו.

32. להוכחת זיקתו של ערוץ הטלגרם לנתבע הובאו לעדות מר הוד צדקני ומר חגי ערמי, אשר ניהלו הליכים קודמים כנגד דובצקי במסגרתם ניתנו כנגד הנתבע פסק דין בהעדר הגנה. בנוסף הוגשה חוות דעתו של פז שוורץ חוקר פרטי המתמחה בעבירות מחשב וסלולר (להלן:

33. מנגד צירף הנתבע כנספחים לתצהירו שני מסמכים נושאים כותרת "חוות דעת" – האחת מטעמו של חוקר פרטי צחי צפריר (להלן: "צפריר", נספח 17 לתצהיר הנתבע) והשנייה של מר אביאל זיסו (נספח 12 לתצהיר הנתבע). אקדים ואומר ביחס למסמכים אלו, כי לא ניתן ליתן למסמכים אלו תוקף של חוות דעת מקצועית. מסמכים אלו אינם ערוכים כחוות דעת בהתאם לסעיף 24 ולתוספת הראשונה לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א – 1971 (להלן: "פקודת הראיות"). באשר למר זיסו, לא מצאתי כי הוא בעל מומחיות בתחום המחשוב, עולם המדיה החברתית או בתחום ספציפי אחר. תיאורו בחוות הדעת את נסיונו כמי ש"עובד עם היישומון וואטסאפ משנת 2010" אינו מעניק לו נסיון רב יותר מכל אדם בימינו העושה שימוש באפליקציה זו. גם חקירתו הנגדית לא העלתה מומחיות מיוחדת. כך גם ביחס למר צפריר, לא מצאתי כי חוות דעתו מבוססת על מומחיות מיוחדת ולא מצאתי

34. עם זאת, לא מצאתי כי ראיות התובע ביססו את הזיקה הנדרשת שבין הפרסומים לנתבע. עדותו של צדקני הינה עדות סברה. צדקני העיד כי "ידוע לי היטב כי ערוץ הטלגרם האמור הוקם, מנוהל ונשלט על ידי דוביצקי ועל ידיו בלבד" (סעיף 5 לתצהיר צדקני), אולם לא מציב את המסד הראייתי עליו נשענת ידיעתו האמורה. צילומי המסך משנים 2018 ו- 2019 אשר צורפו על ידי צדקני וערמי מעידים כי דוביצקי אכן פירסם את ערוץ הטלגרם באותה תקופה, אולם לא ניתן ללמוד מהם אם הוא זה שהפעיל וניהל אותו; אם הוא זה שפרסם בערוץ הטלגרם, או ניהל והפעיל אותו בתקופה הרלוונטית לפרסומים

35. באופן דומה מצאתי כי חוות הדעת מתבססת על ראיות נסיבתיות והנחות, שהינן בבחינת השערה או סברה בלבד ואין להן משקל כחוות דעת שבמומחיות שניתן לאמצה (ע"א (מרכז) 51623-04-19 שמואל ברוקס נ' הכשרה חברה לביטוח בע"מ (2.12.2019)). ואפרט:

בית משפט השלום בבת ים

ת"א 29286-01-21 ויילס נ' דוביצקי

תיק חיצוני:

חוות דעת שוורץ

36. במסגרת סעיף 4.3 לחוות דעתו מציג שוורץ ערוצי מדיה המשויכים לטענתו לנתבע. לא יכולה להיות מחלוקת בדבר שיוכם של חלק מהערוצים לנתבע שכן שמותיהם מעידים על זיקתם: דף הפייסבוק של הנתבע, חשבון הפייסבוק האישי שלו, דף הפייסבוק "אב" דוביצקי צייד הפדופילים" וערוץ היוטיוב, בו מצויין שמו של הנתבע (סעיפים 4.3 א, 4.3 ז, 4.3 ט, 4.3 י' לחוות הדעת). אולם ביחס לשאר הערוצים המצויינים, שוורץ מניח כעובדה

37. ביחס לזיקה הנטענית שבין הנתבע לערוץ הטלגרם, שוורץ מסיק אותה מתוך הראיות

ב. קשר אפשרי בין כתובת המייל של ערוץ הטלגרם לאדם בשם דהן, אשר לטענת

ג. הרכבת דפוס דיגיטלי של הנתבע, המבוסס על שגיאות כתיב חוזרות, רקע וסביבת עבודה, סגנון דיבור, תבניות של מכשיר נייד שבו הוא נוהג להשתמש, המופיעים הן

כבר כאן אומר, כי מצאתי שמשקלה של כל ראיה נסיבתית כשלעצמה הוא מועט. שוורץ ניסה לצרף את מכלול הנסיבות על מנת לייצר רושם של מסה קריטית היוצרת משקל, אולם בענייננו $0 + 0$ אינו שווה ל-1. לא מצאתי כי ניתן לקבוע גם על בסיס מכלול ראיות נסיבתיות אלו ממצא עובדתי המבסס זיקה שבין הפרסומים הנטענים ובין הנתבע.

38. בחוות דעתו קובע שוורץ כי הנתבע הציג את ערוץ הטלגרם כאמצעי לקבל ממנו עדכונים וכחלופה לפייסבוק שלו ולראיה, הוצגו מספר צילומי מסך (סעיף 4.9 לחוות הדעת). כעולה מעדויות צדקני וערמי, צילומי מסך אלו נעשו בשנת 2018, זאת כאשר הפרסומים בענייננו נעשו בשנים 2020 ו-2021. בהקשר זה עומת שוורץ עם האפשרות כי הנתבע הקים וניהל את הערוץ בעבר, ואז התפטר ממנו (כפי שגם לכאורה עולה מנספח 1 לתגובת התובע לבקשת הנתבע לקיום דיון בהיוועדות חזותית מיום 10.5.2022). שוורץ לא שלל אפשרות זו אך עמד בדעתו כי גם בתקופה הרלוונטית הנתבע היה בעל זיקה ישירה לערוץ הטלגרם

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 29286-01-21 ויילס נ' דוביצקי

תיק חיצוני:

(עמ' 66 ש' 3 – 6) אך לא הובאו צילומי מסך דומים מהשנים הרלוונטיות. כך שלא ניתן לראות בצילומי המסך כשלעצמם כמבססים את הזיקה.

39. שנית, העובדה שהנתבע מפנה בדף הפייסבוק שלו לאתרים אחרים, עדיין אינה מספיקה על מנת לבסס את העובדה כי הנתבע הוא המקיס, המפעיל והמפרסם באתרים אלו. ביחס לכך טוען שוורץ כי הנתבע "פעל... להשמיד ראיות ולמעשה "העלים" מהרשת כל ראיה שקושרת אותו באופן ישיר לערוץ הטלגרם". אולם גם טענה זו, נטענה בעלמא מבלי להביא ולו ראשית ראיה לביסוסה כך שניתן יהיה לקשור את הנתבע לערוץ הטלגרם.

40. ראיה נסיבתית נוספת אשר לטענת שוורץ קושרת את הנתבע לערוץ הטלגרם היא כי כתובת הדוא"ל המופיעה בערוץ הטלגרם. כתובת דוא"ל זו מקושרת למספר טלפון המסתיים בספרות 74. המומחה עצמו אינו קובע ממצא חד משמעי באשר לשיוך מספר זה, אלא קובע כי מספר זה "ככל הנראה" שייך לאדם בשם אסף דהן. אותו אסף דהן "שִׁדְוּ כְּמִי שִׁמְשַׁתֵּף פִּעוּלָה עִם דוֹבִיצְקִי לְאוֹרֵךְ שְׁנַיִם אֲרוֹכוֹת" (סעיף 4.4. לחוות הדעת). בעדותו בבית המשפט קבע שוורץ כי אסף דהן הוא שליחו של הנתבע ומפרסם בשמו (עמ' 60 ש' 3

41. חוות הדעת בעניין זה אינה חד משמעית אלא מסוייגת ונוקטת לשון אפשרית ("ככל

ראשית, העובדה היחידה העולה מחוות דעתו של שוורץ היא כי כתובת האימייל avivxohen17@icloud.com מקושרת למספר טלפון המסתיים בספרות 74. העובדה כי מספר הטלפון של דהן גם הוא מסתיים בספרות 74, עדיין לא קובעת כי כתובת האימייל מקושרת למספר הטלפון של דהן. גם שוורץ מסייג זאת בחוות דעתו ואומר כי "ככל הנראה" זה מספר הטלפון של דהן, אך אינו קובע כעובדה. בעדותו הודה שוורץ כי "זה נסיבתי, זה אחד מתוך מכלול של כמה זה, ספציפית זה לא מספיק... אבל במכלול של הכל התמונה שלמה" (עמ' 61 ש' 26).

42. גם שיתוף הפעולה הנטען שבין אסף דהן לנתבע נשען על קשר סיבתי רחוק. שוורץ קובע כי אסף דהן ידוע כמי שמשתף פעולה עם הנתבע שנים רבות. אולם מחוות הדעת עולה כי שיתוף הפעולה נלמד מהשתתפותו הפעילה של דהן במשדרי וידאו שערך דוביצקי בדפי הפייסבוק שלו; ומייצוגו של דהן בידי בא כוחו של הנתבע כאן, בהליך אחר. לא די בכך כדי

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 29286-01-21 ויילס נ' דוביצקי

תיק חיצוני:

43. אוסיף כי שוורץ העיד כי לא פנה לכתובת הדוא"ל המופיעה בערוץ הטלגרם. ומר אסף דהן לא זומן לעדות על ידי התובע.

על כן לא הוכח כי כתובת הדוא"ל המצויינת בערוץ הטלגרם משוייכת לאותו אסף דהן; ומכל מקום לא הוכח כי אסף דהן פירסם את הפרסום הראשון והשני בהוראת הנתבע או שהנתבע קשור לפרסומים אלו.

הדפוס הדיגיטלי של הנתבע

44. שוורץ נסמך על דפוס מלל, שיבושי לשון זהים, סמיכות זמנים בפרסומים דומים, ותבניות של צלומי מסך, אשר מופיעים הן באתרים המשוייכים לנתבע והן בערוץ הטלגרם ועל הודעות דומות בצורתן ובתוכן. אולם גם בהקשר זה מצאתי את הבסיס הראייתי רעוע.

ראשית, המומחה הקפיד לסייג בחוות דעתו ביחס לחלק מהסרטונים אותם השווה כי זה "נראה כמו צילום מקורי", "ככל הנראה פורסם על ידי דוביצקי" (ההדגשה אינה במקור- ר"א), כך שאין מדובר בקביעת עובדה.

שנית, לא ברור ממתי ההודעות אותן השווה שוורץ, כאשר לגבי חלקן צויין כי הן משנים 2017, 2018 ו- 2019, ולא מהתקופה הרלוונטית.

שלישית, העובדה כי אותם שיבושי לשון קיימים בשני המקורות יכולה להעיד לכל היותר כי מקור אחד הועתק מהשני, אולם לא ניתן לדעת מהו הפרסום המקורי ומהו המועתק.

באשר לתבניות של צילומי מסך, אין מדובר בתבניות ייחודיות או בעלות מאפיינים מיוחדים, כך שלא ברור כיצד המומחה מבסס את מסקנתו על אלו.

45. סיכום ביניים: מצאתי כי חוות הדעת הינה ספקולטיבית ונסיבתית בכל הנוגע לזיקתו של הנתבע לפרסומים שנעשו בערוץ הטלגרם. אין מדובר בקביעת ממצאים שבעובדה או במומחיות, אלא בהשערות, סברות והסקנות מסקנות מתוך מסד ראייתי נסיבתי ולא חד משמעי. גם אם היתה לנתבע זיקה לערוץ הטלגרם בשנים קודמות, לא מצאתי כי המומחה ביסס את זיקתו של הנתבע לפרסומים שנעשו בתקופה הרלוונטית לתביעה.

46. למעלה מן הדרוש אציין בהקשר זה, כי זוהי היתה גם התרשמותו של בית המשפט השלום בנתניה (כבוד השופט ברנד) אשר דן בעניין דומה במסגרת ת"א 42937-11-17. השופט ברנד הביע דעתו כי אין הוא משוכנע שהוכח ברמה הראייתית הנדרשת כי מדובר בערוץ בשליטת או בניהול הנתבע כאן (וראו בסעיף 52 להחלטה אשר צורפה כנספח 14 לתצהיר התובע).

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 29286-01-21 ויילס נ' דוביצקי

תיק חיצוני:

כך שביחס לפרסום הראשון ולפרסום השלישי, אשר נעשו בערוץ הטלגרם, לא הוכח כי אלו נעשו על ידי הנתבע או בהוראתו.

ב.3.ד. זיקתו של הפרסום השני לנתבע – קובץ "מרשם פדופילים ארצי". Pdf

47. ביחס לפרסום השני, נטען כי הנתבע הוא שהפיץ את שמו של התובע ואת פרטיו במסגרת קובץ מסוג PDF הנושא כותרת "רשימת פדופילים ארצי", אשר פורסם בערוץ הטלגרם ביום 9.2.2021.

48. להוכחת הזיקה שבין הפרסום השני לנתבע נסמך התובע על חוות דעת שוורץ. שוורץ קובע כי בדיקת המטא-דאטה (MetaData) של הקובץ מספקת פרטים אודות זהות היוצר שלו ומהמידע עולה כי יוצר הקובץ הוא אדם בשם Roy Miller. עוד קובע שוורץ כי הקובץ מוגן מפני עריכה באופן שלא ניתן לשנות פרטים אלה או אחרים באמצעים קונבנציונאליים. בחקירתו הנגדית סייג שוורץ את קביעתו זו והודה כי ניתן לשנות פרטים גם בקובץ נעול "אם יש קצת מוטיבציה... והוא לומד דקה, 2 איך עושים את זה הוא יעשה את זה" (עמ' 65 ש' 20 – 28). כך שלא ניתן לקבוע כי רוי מילר הוא מפרסם הקובץ. יחד עם זאת, וגם אם אלך לשיטת שוורץ כי יוצר הקובץ הוא רוי, או רועי, מילר, עדיין יש לקבוע כי רוי מילר אשר יצר את הקובץ הוא הנתבע.

49. לטענת התובע, שמו של הנתבע הוא Roy Miller, אך גם ביחס לכך מצאתי כי התובע אינו צועד על קרקע עובדתית מבוססת, אלא על ראיות בעלות משקל מועט והשערות. התובע הציג כראיה פסקי דין שניתנו בבתי משפט אמריקאיים (בית המשפט המחוזי לערעורים, האחד עשר, במחוז מיאמי דייד, פלורידה) ממנו עולה כי הנתבע שינה את שמו לרוי מילר ביום 4.2.2015 (נספח 9 לתצהיר התובע). מנגד טען הנתבע כי מעולם לא החליף את שמו, אלא הציג גרסה, תמוהה יש לומר, לפיה זהותו נגנבה על ידי אדם בארה"ב אשר פעל תחת השם רוי מילר, יחד עם פרטי זהותו של הנתבע ועל כן נאלץ להוסיף לשמו את השם רוי מילר (סעיפים 50 – 59 לתצהיר הנתבע).

50. יחד עם זאת, ועל אף התמיהות העולות מגרסת הנתבע אשר ניכר כי רב בה הנסתר על הגלוי, נטל הראיה מוטל על התובע. ראיות התובע לעניין זה לאו ראיות הן. הלכה היא כי פסק דין אינו מהווה ראיה למסקנות ולממצאים שבו במשפט אחר, פלילי או אזרחי, אלא אם כן נקבע בחוק במפורש אחרת (קדמי, חלק שלישי, שם בעמ' 1574). ממצאים בפסק דין אזרחי יכולים אומנם להקים השתק פלוגתא, אולם לא רק שבענייננו אין מדובר באותם בעלי דין

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 29286-01-21 ויילס נ' דוביצקי

תיק חיצוני:

ובאותו עניין, ובהתאם לא יכול להתקיים השתק פלוגתא ביחס לשמו של הנתבע; אלא שבעניינינו מדובר בפסק דין זר עליו מבוקש להסתמך כראיה לתוכנו.

51. כאשר מדובר בפסק דין זר, על בית המשפט לבחון ולקבוע מהו הדין בעניין זה בארץ בו ניתן פסק הדין. לשם כך על פסק הדין לעבור הליך של קליטה בבית המשפט הישראלי. על בית המשפט הישראלי להכיר בפסק הדין הזר, בהליך סדור בו יישמעו טענות הצד המתנגד להכרה (ע"א 490/88 המוטראן הקופטי נ' עדילה, פ"ד מד(4) 404; קדמי, חלק רביעי, עמ' 1638). אכן טענות התובע מקימות עננה מעל ראשו של הנתבע – עננה של ספקות, השערות וקישורים אפשריים. הנתבע לא הפיג עננה זו בגרסתו התמוהה. אך עדיין, עננה אינה בבחינת ראיה. טענת התובע כי הנתבע הוא אותו רוי מילר אינה נתמכת בראיות קבילות בעלות משקל עליהם ניתן לבסס ממצא עובדתי כי אכן מדובר באותם בעלי הדין.

52. מכאן, שלא הוכח הקשר שבין יוצר הקובץ, רוי מילר ובין הנתבע.

53. מכל האמור עולה כי לא הוכח שהפרסומים בוצעו על ידי הנתבע או בהוראתו. לאור מסקנתי זו, ומשלא מצאתי כי התובע הוכיח את הזיקה שבין הפרסומים לנתבע, דין התביעה להידחות.

4.ב. ההגנות

54. לאור מסקנתי זו, לא עולה הצורך להידרש לטענות הנתבע בדבר ההגנות הקיימות. עם זאת, ונוכח חשיבות וחומרת הדברים המיוחסים לתובע אדרש בקצרה לטענת הנתבע כי עומדת בעניינינו הגנת "אמת דיברתי". לשם כך יש לבחון את ההתכתבות והתנהלות התובע.

ההתכתבות

55. התכתבות החלה ביום 4.7.2020 דרך אפליקציית הגריינדר ('Grindr') לגביה העיד התובע כי השימוש בה נועד לבגירים בלבד. לאחר יצירת הקשר הראשוני באמצעות האפליקציה, ביקש בן שיחו של התובע לעבור לאפליקציית הוואטסאפ, וביקש ממנו לשלוח הודעות לטלפון מס' 055-9531685. ההתכתבות המשיכה דרך אפליקציית הוואטסאפ, באופן זה נחשף מספר הטלפון של התובע, שמו ויתר פרטיו האישיים. אציין, כי ההתכתבות כוללת שיח בעל אופי מיני, אשר לא מצאתי להעלותו על הכתב במפורש אלא ברמיזה.

56. כאמור לעיל, תמליל ההתכתבות לא הוגש במסגרת חוות דעת ולא ניתן ללמוד ממנו את פרטי המספרים מהם נשלחו המסרים. השיחה גם לא הוצגה באמצעות מכשיר הסלולרי של התובע.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 29286-01-21 ויילס נ' דוביצקי

תיק חיצוני:

57. מכל מקום, מההתכתבות עולה כי כבר ביום 5.7.2020 שאל התובע לגילו של בן שיחו באומרו כי חשוב לו לוודא כי מדובר בבגיר (עמ' 11 להתכתבות, דקה 9: 50 ודקה 9: 53). בהעדר מענה מפורש כתב התובע: "אתה ממש צעיר כאילו?" אולם נענה במענה מתחמק (שם בדקה 9: 55 ודקה 9: 57) ולאחר מכן השיב בן שיחו כי ישיב על השאלה הבאה וציין: "מה שבאלך רק לא גיל" (שם בדקה 11: 36). התחמקות זו לא מנעה מהתובע להוסיף ולהתכתב עם בן שיחו, לשאול אותו על נטיותיו המיניות, נסיונו והעדפותיו המיניות (עמ' 12, דקות 21: 40, 21: 43, 21: 46).

58. ההתכתבות בין הצדדים התחדשה ביום 18.7.2020 ביוזמת התובע (עמ' 13 דקה 16: 28). גם אם בהתכתבות הקודמת לא עלה גילו של בן השיח באופן מפורש, במסגרת התכתבות זו ציין בן שיחו של התובע כי "אני בן 14 מתא" (שם בדקה 17: 32). גם לאחר ציון גיל זה המשיכה ההתכתבות לאורך כשעה, כאשר במסגרתה שוב שאל התובע את בן שיחו בדבר נטייתו ונסיונו המיניים (עמ' 15 דקות 17: 57, 17: 59, 18: 01), ולאחר מכן ביקש כי ימחק את השיחה ואת מספר הטלפון שלו (דקה 18: 08, 18: 10). השיחה הסתיימה ביוזמת התובע

59. למחרת התחדשה ההתכתבות ביוזמת בן שיחו של התובע והתקיימה התכתבות קצרה. מספר ימים לאחר מכן שוב חודשה ההתכתבות ביוזמת בן שיחו של התובע. במסגרת השיחה, אשר נמשכה לסירוגין לאורך כחמש שעות, עלה שוב כי גילו של בן השיח הוא 14 (עמ' 17 דקה 18: 27; עמ' 18 דקה 23: 51, 23: 52). במסגרת אותה שיחה עלה נושא נטייתו המינית ונסיונו של התובע כמו גם של בן שיחו (עמ' 19, עמ' 20 דקות 1: 07 – 1: 10). במסגרת השיחה שאל התובע את בן שיחו מהי מטרתו בקשר שנוצר: "אתה רוצה ממני דברים מיניים? או שאתה רוצה שאני איינץ לך? או שאתה סתם מעוניין להכיר כחברים?" כאשר השיב בן שיחו כי הוא רוצה לדעת הכל השיב התובע: "... הכל זה הרבה דברים, תחשוב על משהו שאתה רוצה לדעת ואתה חושב שאני יכול לעזור בו... אני מוכן לעזור לך וללמד אותך" (עמ' 21 דקות 1: 19 – 1: 26).

60. השיחה התחדשה קצרות למחרת, גם ביוזמת בן שיחו של התובע, והמשיכה בהפסקות לאורך למעלה מחודש, כאשר במסגרתה עלה לא אחת גילו של בן שיחו של התובע. במסגרת השיחה מיום 2.8.2020 ביקש התובע כי בן שיחו ישלח לו תמונה עדכנית (עמ' 24 דקה 17: 36) כאשר בן שיחו השיב כי הבין שהתובע לא רוצה להיפגש איתו השיב התובע "מה שתחליט", אני לא אמרתי את זה" (עמ' 24 דקה 17: 38). בהמשך השיחה הודה התובע כי בן שיחו מבלבל אותו, וכי מצד אחד הוא רוצה להכירו, אך חושש בשל גילו (שם בדקות 22: 35,

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 29286-01-21 ויילס נ' דוביצקי

תיק חיצוני:

- 22: 36) ואף ציין במפורש את פחדו כי "לא חסר כאלה שמפתיים אנשים ואז הורסים להם את החיים" (דקה 37: 22).
61. במסגרת השיח נערכו שיחות קוליות (עמ' 28); הצדדים החליפו ביניהם תמונות, תוך שהתובע מבקש מבן שיחו למחוק אותן (עמ' 30 דקה 50: 18). מרבית השיחות התחדשו ביוזמת בן שיחו של התובע, ודעכו עם התקדמות הזמן.
62. כעולה מההתכתבות, כבר בתחילת הקשר (עוד ביום 5.7.2020) עלו תהיות ביחס לגילו של בן שיחו של התובע. תהיות אלו לא מנעו מהתובע להמשיך ולהתכתב עם בן שיחו, לשאול אותו על נטיותיו המיניות, ניסיונו והעדפותיו המיניות. לאחר שיחה זו ההתכתבות נפסקה וחדשה כשבועיים לאחר מכן ביום 18.7.2020, אז נאמר לתובע במפורש כי בן שיחו הוא כבן 14. גם באותה עת, עובדה זו לא הובילה את התובע להפסיק את השיחה באופן מיידי, אלא זו המשיכה לאורך מספר שעות כאשר השיחה נטתה גם לנושאים בעלי אופי מיני.
63. טוען התובע כי עלה בו החשד כי בן שיחו הוא מתחזה. חשד זה התחזק במהלך מספר התכתבויות והוביל אותו להחלטה להפסיק את ההתכתבות. אולם אז חשש אולי הוא טועה ומדובר בבן נוער מבולבל, ועל כן המשיך בשיחות.
64. הסבריו אלו של התובע לא עוררו אמון, וגם לא עלו בקנה אחד עם לשון ההתכתבויות. כפי שעולה בבירור מההתכתבות, התובע התכתב עם בן שיחו והיה מודע לגילו הנטען. על אף שידע את גילו הוסיף להתכתב עימו, התכתבות אשר נשאה לעיתים אופי מיני. גם עם בסופו של יום התברר כי מדובר היה במתחזה, מבחינת הלך רוחו של התובע, כפי שזה משתקף מההתכתבות, הוא אכן התכתב עם קטין. היה מצופה מהתובע, בייחוד בשים לב למשלח ידו ולעבודתו של עם קטינים, לנקוט במשנה זהירות ולהפסיק את ההתכתבות מיד עם היוודע לו גילו של בן שיחו.
65. יחד עם זאת, לפנינו התכתבות אחת ויחידה בעוד הפרסום הראשון נקט בלשון רבים. גם מלשון הפרסום השלישי משתמע כי מדובר בדבר נפוץ אצל התובע ובקיומן של התכתבויות נוספות. אין אינדיקציה להתכתבויות נוספות דומות של התובע על כן הקביעה המשתמעת מפרסומים הראשון לפיו נוהגו של התובע להתכתב עם קטינים לא הוכחה ואינה בגדר "אמת דיברתי".
66. כך גם ביחס לפרסום השני. הפרסום השני ייחס לתובע עבירה פלילית, מקום בו התובע לא הואשם בדבר וממילא לא הורשע בעבירה דומה. הקביעה המשתמעת הנובעת מהפרסום

בית משפט השלום בבתי ים

ת"א 29286-01-21 ויילס נ' דוביצקי

תיק חיצוני:

השני לפיה גם לתובע מיוחסת עבירת פדופיליה אינה נסמכת על מסד עובדתי כלשהו, ואין היא יכולה לחסות תחת הגנת "אמת דיברתי".

67. מכל מקום, כאמור, לא מצאתי כי הוכחה הזיקה שבין הנתבע לפרסומים, ועל כן קביעות אלו נעשות למעלה מן הצורך.

ב.5. בקשת הביזיון

68. ביום 10.2.2021 נערך דיון בבקשת התובע לאיסור פרסום. בהתאם להסכמת הצדדים צו איסור הפרסום הארעי אשר הוצא ביום 18.1.2021 הוארך ונאסר על פרסום ההליך או כל פרט הנוגע לצדדים בהליך. כן נאסר פרסום כתבי הטענות או חלקים מהם (להלן: "צו איסור הפרסום").

69. לטענת התובע, הנתבע הפר את צו איסור הפרסום בכך שהעביר את ההתכתבות לידי אדם שלישי, בשם ניצן בורודצקי (להלן: "בורודצקי"). בורודצקי הגיע ביום 23.6.2022 למתני"ס בו עובד התובע והפיץ עלונים הכוללים את התכתובת, יחד עם הפניה לפרסום בערוץ הטלגרם.

70. לטענת הנתבע, הוא אינו קשור למעשהו של בורודצקי, הוא אינו מכיר את מר בורודצקי ואינו אחראי להפרת הצו. מכל מקום, טוען הנתבע כי אין מדובר בהליך רלוונטי.

71. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובתצהיריהם, שמעתי את עדויות התובע, הנתבע והעדה מטעם התובע (גב' לירז ישעיהו פרץ), מצאתי כי דין הבקשה להידחות. על אף שמעשהו של בורודצקי הוא חמור כשלעצמו, ויש בו כדי להוות לכאורה הפרה של צו שיפוטי, מצאתי כי אין בידי להיעתר לבקשה.

72. הליך לפי פקודת ביזיון בית משפט נחשב הליך אכיפה קיצוני. על כן נפסק לא אחת כי הליכים מכוח הפקודה יינקטו רק בהיעדר "דרך חמורה פחות" (רע"א 3888/04 מלכיאל שרבת נ' שלום שרבת, נ"ט (4) 49 (14.12.2004)). כפי שנקבע, אין להיזקק להליכי ביזיון כאשר קיימת דרך אחרת לביצוע ההוראה השיפוטית.

73. סעיף 70(ו) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד – 1984 (להלן: "חוק בתי המשפט") וכן סעיף 21 לחוק איסור לשון הרע קובעים סנקציה פלילית על הפרת צו איסור פרסום. כך שדרך המלך היא כי הסנקציה על הפרת צו איסור פרסום הינה בדרך של פנייה לגורמי האכיפה – משטרת ישראל. בענייננו לא נטען כי נערכה פניה למשטרת ישראל וממילא לא צורפה כל אינדיקציה בדבר פנייה למשטרת ישראל בגין ההפרה הנטענת. אציין, כי כפי

בית משפט השלום בבתי ים

ת"א 29286-01-21 ויילס נ' דוביצקי

תיק חיצוני:

- שעולה מבקשת הביזיון, התובע פנה בהליך למתן צו למניעת הטרדה מאיימת כנגד בורודצקי, וקיבל צו כנגדו. אולם לא פנה למשטרת ישראל.
74. כך שפתוחה הדרך בפני התובע לפנות בתלונה למשטרת ישראל, אשר חזקה עליה כי תפעל בהתאם לסמכויות הקיימות לה בדין ותברר את התלונה, ועל כן אין לנקוט בסעד הקיצוני של הליך לפי פקודת הביזיון.
75. על כך אוסיף כי גם בהליך זה, לא מצאתי כי הובאו ראיות בעלות משקל באשר לקשר שבין הנתבע ובין בורודצקי. מנהלת המתני"ס, הגברת לירז ישעיהו פרץ העידה כי בורודצקי אמר לה כי הוא נשלח על ידי הנתבע (עמ' 5 לתמליל הדיון מיום 29.1.2023 ש' 26 – 31). מדובר בעדות מפי השמועה אשר לא ניתן לבסס עליה ממצא עובדתי. בורודצקי אומנם הצהיר מטעם הנתבע, אולם לא התייצב לחקירה נגדית על תצהירו, והתובע לא ביקש כי יתייצב לחקירה מטעמו.
76. אין מחלוקת כי מסמכי ההתכתבות, אשר צורפו כנספח לכתב התביעה ולתצהיר התובע, הגיעו לידי של בורודצקי. ברור כי התובע לא מסר מסמכים אלו לידי, ועל כן המסקנה המתבקשת היא כי הנתבע העביר מסמכים אלו לבורודצקי. יחד עם זאת, זו מסקנה מתבקשת אך לא חד משמעית. שכן כתב התביעה הוגש ביום 15.1.2021, ואילו הבקשה לאיסור פרסום הוגשה רק יומיים לאחר מכן (ביום 17.1.2021). החלטה ניתנה ביום 18.1.2021. כך שקיים פרק זמן בן יומיים בו לא ריחף צו איסור פרסום על ההליך.
77. מכל מקום, פתוחה בפני התובע הדרך לברר זאת באמצעות פנייה לגורמי האכיפה, ולא בדרך של הליך לפי פקודת הביזיון שהינו הליך קיצוני.

ג. לסיכום:

78. תוצאת הליך זה היא דחיית התביעה והבקשה לביזיון וכך אני מורה.
- אין בכך כדי להעלים עין מהנזק שנגרם לשמו של התובע בגין הפרסומים. אומנם סבורני כי התובע טעה בהתנהלותו (שכן היה עליו להפסיק את ההתכתבות מקום בו רק עלה החשש לקיומו של קטיף); יחד עם זאת, הפרסומים קבעו קביעות גורפות ומכלילות שאינן מבוססות על מסד עובדתי מוצק.
- בהקשר זה, לא ניתן להתעלם גם מפועלו של הנתבע, אשר לקח לעצמו תפקיד של "צייד פדופילים", אשר מעורר יותר מתחושה של חוסר נוחות. גם כאשר המטרה טובה (ולא יכולה להיות מחלוקת כי הגנה על קטינים במרחב הווירטואלי הפרוץ היא מטרה טובה) לא כל האמצעים כשרים. ככל שקיימים חשדות לעבירות פליליות, הנתבע אינו יכול להיות הגורם

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 21-01-29286 ויילס נ' דוביצקי

תיק חיצוני:

הבלעדי המשמש כחוקר, מאשים, מרשיע וגם מבצע הענישה – על דרך של ביוש בכיכר העיר – באופן עצמאי. לשם כך קיימים גורמי החקירה והאכיפה המוסמכים בחוק.

אולם לא זו עניינה של התביעה כאן. עניינה בפרסומים ספציפיים המיוחסים לנתבע. לגבי פרסומים אלו לא מצאתי כי התובע ביסס את השערותיו וחשדותיו על עובדות וראיות ובהתאם דין התביעה להידחות.

79. באשר להוצאות, נוכח הוראות תקנה 153 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט – 2018 יש להטיל הוצאות בסוף הליך. בהליך זה התקיימו 5 ישיבות (לרבות הדיון בבקשת איסור הפרסום והדיון בבקשת הבזיון) נשמעו 8 עדים, והוגשו עשרות בקשות. עם זאת, הנתבע לא נדרש להתייצב לדיונים, אותם קיים באמצעות היוועדות חזותית מביתו מחוץ לגבולות המדינה. בשים לב לסכום התביעה, למשך ההליך ומורכבותו ולאופן ניהולו על ידי הצדדים וכן בשים לב להתנהלותו של הנתבע כפי שנתתי דעתי אליה לעיל, לא מצאתי לפסוק הוצאות עדים לנתבע. עם זאת, על התובע לשאת בתשלום שכר טרחת בא כוח הנתבע בסך של 12,000 ₪ בתוספת מע"מ כדין.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"א טבת תשפ"ד, 02 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.

רונית אופיר, שופטת